

జానకి విజయం

సాయంత్రం అయిదు దాటింది. చలని గారి నరాల్ని కొరికేస్తోంది. మిస్ జానకి చేతుల మీదుగా చీర చెంసు కప్పుకుని వయ్యారంగా నడుస్తోంది. ఆ నడకలో నవ నాగరిక ప్రస్ఫుట మాతోంది.

“నమసే జానకిగారూ” వెనుక నుండి యెవరో పలుకరించినట్లయ్యింది. వెనుదిరిగి చూసింది జానకి.

పైకిలు దిగుతూ శేఖరం ప్రత్యక్షం. అతణ్ణి చూశాక ఆమెలో యే విగ్మమైన మార్పూరాలేగు.

“నమసే” నిరక్షయంగా అనేసి మళ్ళి ముంగుకు సాగిపోయింది.

అంత సుఖపుగా వదిలి పైటే వ్యక్తికాదు శేఖరం. ఆమెతో సరిసమంగా నడక సాగించాడు.

తనకి సమానాంతరంగా అతను నడుస్తూ వుండటం జానకికి చిరుకోపం కలిగించింది. ఓమారు అతనివేపు తీక్షణంగా చూసింది. అబ్బే! అతను చలించలేదు.

“మీకు యెన్ని సార్లు చెప్పినా, బుద్ధిలేదే మండీ?” అంది విసుగ్గా.

“అంటే, మీ వుద్దేశం?” తెల్లబోయాడు శేఖరం.

“నా వెంటపడొద్దని మీకు యెన్నో సార్లు చెప్పాను. మంచి మనిషికి ఒక మాటచాలును గాని, మీకు...” అని పూర్తి చేయటం యిప్పంటే గొణిగేసింది.

“పూర్తి చెయ్యండి. నా బలహీనతకు మీరేమన్నా ఒప్పుకు తీరాల్సిందే,” అన్నాడు శేఖరం.

లెంపకాయ కొట్టినవాడికి, రెండో చెంప అందించితే, అతను యే విగ్మమైన అనుభూతి పొందుతాడు? అలా వుంది జానకి పరిస్థితి అతని అమాయకత్వం చూసి జాలిపడింది.

“మిమ్మల్ని చూస్తే నాకు జాలివేస్తుంది! కానీ, యిలా మీరు వృధాగా నా కోసం పరితపించడం యెందుకు చెప్పండి?” అంది.

ఆమె ఒక దోవన పడుతున్నట్టనిపించి మురిసిపోయాడు శేఖరం.

“మీకు మాత్రం తెలిదా? మీ దివ్యసుందర విగ్రహాన్ని యేనాడో నామనఃఫలకం పెచ్చి తించుకున్నాను. మీ హృదయంలో నాకు కాస్త చోటు యివ్వమని యెన్నాళ్ళు

నువో అరిసున్నాను. అలాంటి మిమ్మల్ని మర్చిపోవడమేలా చెప్పండి?” అన్నాడు.

“మీ కంటికి, నేనంత అందంగా అగు పిస్తున్నానా?”

“దివి నుండి భువికి దిగివచ్చిన అప్పరసలా అగుపిస్తున్నారు. నాకల్పి యథారం చేసే భారం మీదే, నా ప్రేమసత్యజీకరించండి”

నలుగురూ సంచరించే రోడ్డు మీద యీ ప్రణయవేదన చివటం జానకికి సుతరామాయిషం లేదు.

“చూడండి! ఇది నిరవప్రదేశం కాదు. నలుగురూ తిరిగే బాట. ఇక్కడ ప్రణయం గురించి మీరు వలె వేయటం సభ్యతగా లేదు. అదీగాక, వున్న విషయం చెబున్నాను... పెళ్లి చేసుకోవటంలో నాకు కొన్ని అదర్బాలున్నాయి...” అంది జానకి.

“మీ అదర్బాలేవీటో చెప్పండి, మీ అదర్బాలకు అనుగుణంగా సంచరిస్తాను...” అన్నాడు శేఖరం పుత్రాహంగా.

ముద్దంశెట్టి హనుమంతరావు

జానకి చిన్నగా నవ్వింది.

“కాస్త మెలిగా మాటాడండి... నిజంగా మీరు చాలా అమాయకుల్ని వున్నారు. చూడండి, నా ఆశయం ఒక్కొక్కటి... ఏమిటి అంటే, నేను పెళ్ళాడబోయే వ్యక్తి ధనికుడే వుండాలి” అంది అతని మొహంలోకి చూసు.

శేఖరం సందించే పోయాడు. ఆమె ఆశయం ప్రకారం చూస్తే, ఆమెను వివాహం చేసుకుందుకు తనకు అర్హత లేదు. తను ధనికుడు కాదు... కేవలం సామాన్యుడు!

“ఏవిటలా ఆలోచిస్తున్నార?” అందామె చిలిపిగా నవ్వుతూ.

“ఏది లేదు లెండి. మీరీ ఆశయం పెట్టుకోవటంలో అర్థం లేదనుకుంటాను. మీకు యేలోటూ కలిగించకుండా చూసే వ్యక్తి లభిస్తే చాలదా? నాకు ‘నా’ అన్న వాళ్ళే వరూ లేరు. బాధ్యతలంటూ యేమీ లేవు. మిమ్మల్ని పువ్వులలో పెట్టి పూజిస్తాను... నా మాట వమ్మండి,” అన్నాడు.

“మీకు యే మాత్రం ఆ సీపాకు లున్నాయి?” ప్రాసిక్యటరు ప్రశ్నలావేసింది.

“ఒక యిల్లు తప్పించి మరేమీలేదు. కానీ, మంచి పువ్వుగం నెలకీ నూటయూభై రూపాయల సంపాదించుకుంటున్నాను. పోస్టుల సేవెంస్తుంది ఓ వేయిరూపాయల వరకూ వుంటుంది”

“ఇంటేనా!” తేలిగ్గా అనేసి “అవుతే, నా ఆశ విడిచిపెట్టుకోండి” ఖచ్చితంగా చెప్పేసింది జానకి.

ఆమె ధోరణి శేఖరానికి చెప్పలేని పుచ్చకం కలిగించింది. ఆమె హృదయంలో మార్పవం అసలువుందా? అనిపించింది. కోపాన్ని ఆపుకోలేక పోయాడు.

“ధనికుడే పెళ్ళాడాలని పట్టుబట్టారు కదా, మీరు ధనవంతులేనా?” కసిగా అనేకాడు.

హఠాత్తుగా వచ్చిన యీ ప్రశ్నకి జానకి చిరుకోపంతో అతనివేపు చూసింది.

“ఈ ప్రశ్న అడిగేందుకు మీకు అధికారంలేదు. అయినాసరే, చెప్పాను. నేను వేదదాస్తే! అవుతేనే... నాలో యోచనం, అందం, ఆకర్షణ, వున్నయే. నాకున్న ఆ సీపాకులు అవేను. ఇంతవరకూ అరకంగా నేనెంతి యిక్కట్లుపడ్డానో, భవిష్యత్తులో అంతగా సుఖపడాలని నా వాంఛితం. నా భావం యిప్పటికే నా అర్థంచేసుకొని వుంటారనుకుంటాను...” అంది.

“చూడండి, మీ అభిప్రాయం బాగానే వుంది. భవిష్యత్తులో సుఖాన్ని ఆశించడం మానవసహజం. నేను మిమ్మల్ని సుఖపెట్టగలననే నమ్మకం నాకుంది. మీకు యేలోటూ రానివ్వను...”

“ఎందుకు వృథాప్రయాస శేఖరంగారూ! నా కోరికలు మీరందుకోలేరు” అంది చిన్నగా నవ్వుతూ.

“అవేవీటో చెప్పండి...” మహా ధైర్యంగా అడిగాడు.

“చెప్పనా!... నాకోకారు వుండాలి. ఎప్పుడూ కారుమీదే తిరగాలని అభిలాష. ఉండే యిల్లు సామాన్యమైనది కాకూడదు. కనిసం రెండంతలమలమేడ అయివుండాలి. నాకదూ, చాకదూ, విరివిగా వుండాలి. అన్నీ నేను వలించడమెందుకూ? ఈ చోడాలో వుండాలంటే, తితిమ్మావన్నీ

కాలేట్ కు నిదర్శనమున్నది! కాలేట్ డెంటల్ క్రీమ్ తో

ఒకే ఒకసారి తోముకుంటే
దంతక్షయానికి కారణమైన
క్రీములను నూటికి 85 వంతులు
అది తొలగిస్తుంది

— భుజించినవెంటనే కాలేట్ తో దంతములను తోముకోవడంవల్ల దంత క్షయాన్ని ఎక్కువగా చాల మందికి ఆరికట్టును. దంత క్రాస్త చరిత్రలో మరి ఏవి ఇట్టి గుణము యిచ్చినట్లు ప్రచురింప బడలేదు.

దుర్గంధాన్ని ఆపుతుంది
తక్షణమే

— 10 మంది మీద జరిపిన క్రాస్త పరిశోధనలవలన అందులో 7 గురికి నోటి దుర్గంధాన్ని కాలేట్ తక్షణమే పోగొట్టినట్లు రుజువైంది.

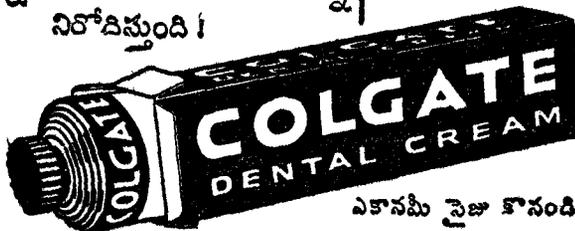

ప్రజలందరికీ హితవైనది

— దేశమందంతటా విరివిగా వాడ బడుచున్న ముఖ్యమైన టూత్ పేస్టులలో కాలేట్ మార్కుగలవే ఎక్కువ హితవుగానుండి ప్రజాదరణ పొందుచున్నట్లు తెలుస్తున్నది.

కాలేట్ ఎక్కడే ఈ మాదింటిని చేస్తుంది!
దంతములను పరిశుభ్రము చేస్తూనే
దుర్గంధాన్ని నివారించి, దంత క్షయాన్ని
నిరోధిస్తుంది!

ఇండియాలో విశేషంగా
అమ్మకమౌతున్న
టూత్ పేస్టు!

ఎకానమీ వైఖరి కొనండి.
అలా చేసుకోండి.

సత్ఫలిచాలను కాలేట్ టూత్ బ్రష్ నే ఎల్లప్పుడూ వాడండి

జానకి విజయం

యెలావుండాలో పూహించుకోండి...” అంది మెల్లగా.

శేఖరం నిరుత్సాహుడై పోయాడు. ఆమెపై అంతలేని కోపం ముంచుకొచ్చింది. తుణం క్రితంవరకూ అతనిలోవున్న ప్రేమంతా తుడుచుకుపోయింది. ధనవ్యామోహంలోవున్న వ్యక్తిలో ప్రేమ యెలావుంటుంది? అసలు ప్రేమంటే వారికి ఆరంభకూడా తెలికపోవచ్చు... అనుకున్నాడు.

“మీరు కేవలం ధనాన్నే జీవిత సర్వస్వంగా భావిస్తున్నారు.. అందుకే, మీకు ప్రేమతత్వం బోధపడలేదు, నేను యెంతగాఢంగా మిమ్మల్ని ప్రేమిస్తున్నానో, మీకు తెలీదు. ధనవ్యామోహంలోపడిన చాళ్ళను ప్రేమించడంకూడా తప్పేనేమీ! కాని, ఒక్కటిమాత్రం జ్ఞాపకముచుకోండి. మీరు ఆకాశిహర్ష్యాస్థిని నిర్దిష్టున్నారు. అవన్నీ నిజమాయో, లేదో ఆలోచించుకోండి.” అన్నాడు శేఖరం ఆవేగంతో.

“మీరే చూస్తారుగా!” నిర్లక్ష్యంగా, ముక్కుసరిగా అంది జానకి.

“కాని మీరు సుఖపడలేరు.” శేఖరంలో వుసుకుమోతనం ఒకపాలు పెరిగింది.

“అది మీ భ్రమ. సుఖాన్ని ధనంతో కొనేస్తాను. నే నేం తెలివిమాలినదాన్ని కాదు” నవ్వుతూ అంది.

“ఇదే మీ ఆఖరి నిశ్చయమా?”
“ఓహు... ఇక నేనా మీరు నన్ను విసిగించకండా వెళ్ళండి” అంది జానకి.

“అబ్బే, మిమ్మల్ని నేనెందుకు విసిగిస్తాను? అసలు నాకా ఆధికారమే లేదుగా! మీరు నన్ను తృణీకరిస్తున్నందుకు నాకేమీ విచారంలేదుగానీ, మీ ఆశయం యెంతవరకు నెఱవేరుతుందో చూడాలనివుంది” కనిగా అనేకాడు శేఖరం.

జానకి గర్వంగా నవ్వింది.
“అలాగే చూడొచ్చు” అంది ముక్కుసరిగా.

తను ఒడిపోయినట్టుగా బాధపడాడు శేఖరం. మారుమాటాడకుండా నెక్కెల్కి పోయాడు. జానకి నవ్వుకుంది.

* * *

క్రాలంధర పుటలు యెన్నో మారాయి. అప్పుడప్పుడు శేఖరం, జానకి ఒకరి కొకరు తొరసపడినా మాటాడేవారుకాదు. జానకిమాత్రం చిన్నగా నవ్వేది. ఆ నవ్వు శేఖరం గుండెల్ని చీల్చుకుపోయేది. నవ్వలేక పోయేవాడు.

ఇటీవల శేఖరానికి జానకి అగుపించడం లేదు. ఉద్యోగం మనివేసిందేమో ననుకొన్నాడు.

ఒకరోజు స్నేహితుడొస్తున్నాడని నేను
 నుకి వెళ్ళాను కేఖరం. ఆ స్నేహితుడు
 రా లేడు. కాని, చాలరోజులుండి కనిపిం
 చని జానకి అప్పరసలా అనుపించింది. ఆమెను
 చూసి చాలా ఆశ్చర్యపోయాడు కేఖరం.

ఆమెలో యెంతో మార్పువచ్చింది. ఆమె
 ధరించిన దుస్తులు మాంచి బిలువే నవి. చేతికి
 రింగువాలి, చేతిలో వానిటిఫాగ్, ఒక
 టేబిల్... చాలా నవనాగరికంగా అనుపిం
 చింది. తినేకంగా ఆమెవేపు మాతాడు. ఆమె
 జానకేనా? లేక ఆమెనుపోలిన మరో
 స్త్రీనూ? అన్న సందిగ్ధతలో
 పడిపోయాడు... సరిగా అడేసమయానికి,
 "హలో మిస్టర్ కేఖరం" అందామె
 చిగునవుచిందినూ.

ఆమె జానకేనని నిరారణ చేసుకుంటు
 కేఖరానికి అట్టేసేపు పట్టలేదు. ఆమెవేపు
 వింతగా మాడ్చి ప్రారంభించాడు. జానకి
 అతనికి కాస్త దగ్గరగా వచ్చింది. ఆమె
 వెంట ఒక కులీవాడు సామానుతో వున్నాడు.

"నన్ను చూసుంటే మీకు ఆశ్చర్య
 మేస్తుంది కదూ! నిజమే మరి ఇప్పుడు నేను
 ఒక లక్షాధికారి భార్యను. పెన్షన్ మాత్రం
 మేమి. రెండు కొత్తకొద్దు, అడుగుడునా
 నాకూ, కబ్బులూ, పార్టీలూ... ఒక
 ఒక టేబిల్? ఆరోజు మీరన్నాడు జ్ఞాపక
 ముందా, నేను గాలిమేడలు కడుతున్నానని
 ఇప్పుడేమంటారు?" ముసిముసి నవ్వులు ఒక
 బోసింది. పెదాలకు పూసుకున్న లిప్స్టిక్
 తిక్కుకుంటుంది.

కేఖరం నిజంగా నీరే పోయాడు.
 "ఆ లక్షాధికారి యెంతో తెలుసుకోవచ్చు
 నాండి?" అన్నాడు మెలగా.

"అదిగోండి అక్కడ యెవరితోనో
 మాట్లాడుతున్నారు. మాడండి. మీకు తెలిసే
 వుంటుంది. కామరాజుగారని పెన్షన్ వ్యాపా
 రులు" అంటూ వెనక్కి తిరిగి చూపించింది.

కేఖరం కామరాజుని చూశాడు. అతని
 ఆశ్చర్యానికి అంతులేకపోయింది. అతను
 యెలా యీమెలలో యిరుక్కున్నాడా
 అని నివ్వెఱపోయాడు.

"నిజంగా మీరు అదృష్టవంతులండీ!
 అన్నట్టుగానే సాధించారు. ఇంతకీ మీ
 యిరువురికీ పరిచయం యెలా యేర్పడిందో
 తెలుసుకోవచ్చునా? ఇది నా తలకుమించిన
 ప్రశ్న అనుకోండి. అయినా తెలుసుకోవాలి
 నీవుంది."

జానకి నవ్వింది.

"చూశారా నా అంతస్తు పెరిగే సరికి
 మీరు అంతరం తెలుసుకోని మాట్లాడం
 ప్రారంభించారు. అసలు విషయానికివద్దాం.
 నేను మిస్ట్రీస్ గా పనిచేసుండేదాన్ని
 మీకు తెలుసుగా. మా స్కూల్లో ఫంక్షను
 జరుగుతున్న సందర్భంలో, ఆయన దగ్గరికి
 విరాళంకోసం వెళ్ళాం. అధిక విరాళం

ఆయనే యివ్వటంకం, ఆయన చేతనే
 ప్రారంభోత్సవం జరిపించాం. ఇదీ మా పరి
 చరగానికి నాం. తొలిమాపులు వేళా
 విశేషమేమీగానీ, ఆయన నన్ను మర్చిపో
 లేకపోయాడు. అంగుకే తన పిల్లలకు ప్రయ
 వేటు చెప్పేంగుకు నన్నే నియమించారు.
 నేనూ కాదనలేకపోయాను. అతని మాపులో
 చేపలో, అసలు విషయం గ్రహించగలిగిన
 నేను అదను బార విడుచుకోకూడదనుకొని
 యిలా ఒప్పుకోన్నాను. అంతే! కొద్దిరోజులు
 గడిచాక ఆయింటి యిలాటి నే కూర్చున్నాను"
 పుత్రాహంగా నవ్వుతూ చెప్పింది జానకి.
 ఆమె ప్రతిమాటలోనూ గర్వం తోణికిన
 లాడుతోంది.

"అతనికి భార్యలేదా అప్పటికి?"

"చనిపోయిందట"

"బాగానే వుంది కాని, ఒక్కటిమాత్రం
 ఆలోచించారా?"

"ఏవీటి?"

"అందిచందాలో, వయస్సులో,
 యెందులో మాసినా అతను మీకు తగిన
 భర్తకాడు. అది మీరు ఒప్పుకోవాలి. ఎసుం
 టారు?"

జానకి బాధపడలేదు. కోపం తెచ్చుకో
 లేదు.

ఈ భేదాలన్నీ పుస్తకాల్లో రాయడానికే
 పునకరిస్తాయండీ! నిత్యజీవితంలో వీటి
 కోసం చూశామా, ఓటమి తప్పదు. అవ
 కాళం చిక్కిందంటే చాలు, అన్నీ అనుభ
 వించడానికే ప్రయత్నించాలి. అన్నింటికీ
 మించింది వెబ్బు! వెబ్బుంటే అన్నీ సర్దుకు
 పోతాయి. హాదా, గౌరవం, పరపతి,
 యివన్నీ వెబ్బుతోనే వస్తాయి. మీరలా
 ఆసాలని అంటున్నారేగానీ, నాకు ఆ విచార
 రమే లేదు. జీవితం, మాకు పువ్వులూ,
 ఆరుకాయలుగా సాగిపోతోంది... ఆ
 అదిగోండి ఆయనా వచ్చేస్తున్నారు.. పరి
 చయం చేసానుండండి..." అంది జానకి.

ఆమె ధోరణిమాసి తినని అవమాన పర్చేం
 దుకే ఆమె ఆలా ప్రవర్తిస్తోందనుకున్నాడు
 కేఖరం.

"అట్టే గొప్పవారితో పరిచయాలు
 మాలాంటి సామాన్యుల కెంకుకు లెండి.
 వసా" అంటూ ముందుకీ సాగిపోయాడు
 కేఖరం.

జానకి గర్వంగా నవ్వుకుంది. అప్పుడే
 కామరాజువస్తూ.

"అతనెవరు జానకి?" అన్నాడు.

"మా స్నేహితుకులెండి. ఓమారు అతి
 నికీ, నాకు వివాదం వచ్చింది. నేను
 డబ్బున్న వ్యక్తి నే వివాహం చేసుకుంటా
 నని చెప్పే, పరిహాసంగా నవ్వేశాడు. అందుకే
 యిప్పుడెవరిలా వెళ్లిపోతుంటే, పిల్చి
 మరీ చెప్పాను. ఇక చూసుకోండి. అతని
 అనూయ..." నవ్వుతూ అంది.

"సింపుల్!"

మంత్రిగారు: నేనో బ్రహ్మాండ
 మయిన ట్రిక్కునేర్చు
 కున్నా: ఆమాంతంగాలి
 లోంచా అన్నట్టు 200 చుట్టలు
 చేతిలోకి తెప్పిస్తా. అన్నీ ఒకే
 మారు చిటికివేసి వెలిగించి ప్రతి
 ఒక్క చుట్టనీ ఒకోదమ్ములాగి
 మొత్తం రెండొందలు చుట్టల్ని
 మింగేస్తా.

స్నేహితుడు: హా! మీ!
 ఎలా చేస్తారండీ! ఆశ్చర్యం!

మంత్రిగారు: సింపుల్! మా
 మేనమామకి చుట్టలువ్యాపారం
 వుందిలెండి. అక్కడనుంచి టోకు
 గా తెప్పించుకుంటా చుట్టలు.

"అందిమెన ఆమ్మాయిల్ని చూస్తే
 యిప్పటి యువకులు పబ్లికలిస్తారు. కాని
 డబ్బు తోడుగాలేనిదే అందానికి కోభ
 రాదని వాళ్ళకి తెలియ పాపం: మాట వరు
 సకు నిన్నే తీసుకుందాం. ఒక సామాన్యుని
 భార్యవైతే నవ్వాలా వుంటావా? వంట
 గదిలో వూపిరి తిరగనివ్వని పొగలో వుక్కిరి
 బిక్కిరిపుకుండే దానివి. ఇప్పుడు మాకు—
 అచ్చంగా అప్పరసలానే వున్నావు?" అని
 నవ్వుతూ ఆమె భుజమిట్ట చేయిచేశాడు.

"మీరు మరీను" సిగ్గపడేపోయింది జానకి.

ఇకవురూ గేబుదాటి బెటపడ్డారు.
 కారు రెడీగా వుంది. సామానువనక వేయించి
 యిరువురూ కారులో కూచున్నారు. కారు
 బుర్రనుంటూ సాగిపోయింది. కాస్త
 దూరంలో నిల్చుని సిగరెట్ ముట్టిస్తున్న
 కేఖరం కనిగా గొణుక్కున్నాడు.

"ఫీ! ధన వ్యామోహం ఎంతయినా చేయి
 సుంది."

★

చందా వివరములు	
ఆంధ్ర దినపత్రిక	
	రూ. [నయనా ప్రాంతం]
(అధికారపు సం-దితోనూ)	
సంవత్సర చందా	28 00
అర్ధ సంవత్సర చందా	14 00
కొంతాంశ చందా	7 00
నెల చందా	2 50
విడిప్రతిసాధారణదివసములలో...	7
అధికారపు దినపత్రిక	18
ఆంధ్ర పత్రిక — మద్రాసు-1.	